Година IX (II) Варна, 1 септември 1922 год. Брой 591 (41)

Излиза три пъти седмично в понеделник, среда и петък.
АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 100 лв., 1/2-год. 60 лв., 3-месечно 35 лв.
Абонамента започва на всеко 1-во число отъ месеца. — винаги предплата

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Цените за обявите сѫ
За кв. сантиметр 2·50 ст; за годежни, венчални, некролози 50 ст. за едно публикуване; баланси, решения, цуркуляри и протоколи по 50 стотинки; регистрация на търговски и индустриялни фирми 10 лв.
Всичко що се отнася до вестника се адресира: до „Търгов.-Промишленна Защита“, Варна „Веачая“

Орган на общите български търговско-индустриални интереси.
Редактор — издател: **П. Д. Драгулев**.

Братия К. Бъклови
СОФИЯ — РУСЕ — ВАРНА.
Склад на разни кожи, геонове и сарашки артикули, шевни и плетачни машини и галоши на едро.
Къщата е основана в 1880 год.

Жакони Гиларди & Ескинази
Милано — Варна 1—5
Постоянен депозит на всякакви манифактурни стоки и прежди.
ПРОДАЖБА САМО НА БАЛИ.
Телефон № 302. За телеграми: ЖАКОНИ.
(Фирмата е зарегистрована при Варн. Окр. Сѫд под № 1145/22 г.)

Параходна Агенция „Бриниоли & С-ие“, Варна.

ИЗВЕСТИЕ

За отбегвание неприятностите при износа или вноса на стоки за или от странство, на каквито неприятности търговците от България често се натъкват.

За улеснение и бързо ослужване на транспортната служба, а също и за бързо разрешаване спорни с осигурителните дружества и други въпроси, като авария, липси и други:

Параходната агенция от Италиано-Българското Акционерно Д-во „Бриниоли & С-ие“ в Варна известява на почитаемите търговски фирми и индустриални заведения, които имат търговски работи с странство, че има свои представители чуждестранни комисионерски и експедиторски къщи в Венеция, Генуа, Триест, Катания, Неапол, Марсилия, Анверс и Хамбург и че е в състояние да им осигурява една най-изправна, изгодна и бърза транспортна служба чрез представителите си.

Интересуващите се и нуждающите се от гарантираната чрез агенцията ни транспортна служба, се умоляват писменно и устно да се обръщат към нея — тя винаги ще е на ослугите им.

От Агенцията.

Конкурентите от вънка.

В брой 39 от 24 август, отдел „Вътрешен търговски и сточен пазар,“ в седмичният преглед за зърнените храни, дадохме следната бележка: „Високите цени на 21 август се дължат на обстоятелството, че цариградски търговец, ангажирал место в парахода за натоварване уговорено количество жита, като не му достигнали закупените от вънка количества, се яви в борсата и направи закупки за донатоварване на парахода“

В това закупване, именно, той търговец надмина паритета в цените, по които българските търговци би могли, без риск на загуби, да купуват, като се придържат о цените в странство.

Прочел бележката ни, един от местните търговци — житари, ни запита:

— Знаете ли какво значи това, да дойдеш от странство, от невиделица, дето се казва и без да си платил на държавата нито стотинка патент, нито стотинка данък — без да си обложен дори с най-незначителната тегоба в тая държава, да почнеш да търгуваш и да отнемаш хляба на търговците, които с потта си, с теглилата и с страданията си понасят всичко: плащат данъците, мъкнат на гърбът си тегобите? Знаете ли какво значи, като чужденец, нагло да се промъкнеш в една борса, или в едно пазарище и да започнеш безразборно и нелегално да конкурираш местните търговци? — На наш език това значи държава без управа, държава без ред, то значи нахалство безподобно. Къде, в коя правова държава, държава на реда и законноста, държава, в която се уважават и закони покровителствуват правата и интересите на местните търговци, е допустимо да се вършат подобни скандали: макар и зад гърбът на някакви си подставени комисионери, да се яви някакъв си чужденец търговец в борсата и да конкурира, да бие цените á la hausse, или á la baisse местния търговец, за да закупва стока? Къде, в коя държава, която се самоуважава, където законите стоят над всяко нахалство, над всяко тупе, се допуща на чужденците да завладават борсите и да газят правата и интересите на местните търговци? Уви! Търговската камара е глуха! Търговската камара, която познава длъжността си, не би търпяла такъв скандал, не би търпяла и най-малкия прецедент от подобно завладяване на борсата, тя би извикала властта, административнат и полицейската власт да прогони подобни нахални чужденци търговци и ги напроводи в държавите им, ... нахалничат. Борсовата управа, която съзнава своите права, която не е абдикирала от местото, което заема, като надзор над борсовата търговия и не е забравила, че нейната изключителна прерогатива е да бди над редът, над законният ред в борсата, не би търпяла нито минута от да реагира против едно подобно нелоялно и неморално подбиване на борсовата търговия от разни чужденци търговци и подставени комисионери. Уви! нито търговската камара, поради кокошата си слепота, нито борсовата управа, нито коя и да е друга власт, не се е опълчила против тази нелоялна търговия, която клони да стане традиция, да стане обичайно право за чужденците в пазаря ни и борсата ни. Имайте предвид, че той случай, за който пишете в вестника си от 24 август, не е единствен, не е пръв и последен. Това е система. Караманлиите, лазовете, па и много други цариградски импортери, на които занаята, в повечето случаи, е контрабандата, постоянно сноват в нашите пристанища, постоянно дебнат плячка и не се минава ден да не се явят в тържището ни и в борсата ни сами, или с откупено посредничество от комисионери да устройват на местните търговци подобни скандали с своята нахалност. Забележете, че ние имаме комисионери и алчни наши търговци, които за паница леща жертвуват интересите и честа на цялата българска търговия и тия нахалници-конкуренти, именно, подобни посредници търсят и с тях си служат.

— Добре, но тия чужденци се явяват като наши клиенти, как трябва да постъпват, за да си купят стоки? — запитахме ние.

— Много просто: в Варна има търговци, има складове, те не могат да правят друго, освен да се обръщат с търсенето си към търговците. Последните сѫ, които могат да им продадат, или, ако не могат готови стоки, да се договорят да им закупят, да им доставят, защото и по обичаите и по законите на всякъде, даже и в Цариград, редът е този, правото е това — в една държава има право да търгува само онзи, който плаща данъците, който плаща за калдаръмите, за водата, за електричеството — на гърбът на когото тежи целият държавен и обществен товар. Но в борсата и в пиацата, те на началата на закупувачи, нямат правото, нито за една минута, нито за едно зърно, да се спират. Има български, има местни търговци, те с тях само могат да се справат за снова, което търсят.

— Но не е ли все едно, че чужденеца купил стоката чрез търговеца, или чрез борсата, или направо от производителите? Целта е тази стока да се продаде, да се изнесе. Освен това, пак и така, както мислите вие могат да стават уйдурми, забележихме ние.

— На питането ви ще отговоря, че целта е от всяка стока отчуждавана от страната ни, да се използуват всички права и блага, да се извлекат всичките материални ползи за страната, да се изчерпят всички изгоди за нацията — да вземе своето и производителя и посредника и търговеца, които носят данъчният товар на държавата. Иначе не можем да имаме търговци, не бихме имали търговия местна, вътрешна, родна. За уйдурмите има белекчета, има букаи — лицата, които прибегват към, или служат на уйдурмите ще бъдат преследвани от борсовият сѫвет, с изключване от корпорацията, с възбрана да търгуват въобще с зърнени и други храни и дори с забрана да боравят в търговията в всичките ѝ области, ако държавната власт ги намира за вредителни по общите закони на страната. Всяка аномалия, която вреди се преследва, уйдурмата не е, освен една аномалия, едно безчестие в търговията, която се равни на фалшификаторството и измамата, деяния престъпни и наказуеми. Моралният кодекс на корпорацията ще клейми подобни лица, като безчестни и ще им налага най-тежкото наказание — позора. Аз не се боя от това, каза търговеца, но боя се, че вашият и моя глас ще останат вопиющи в пустиня. Първоводачите сѫ слепи и глухи, заключи той.

Да, за съжаление, първоводачите не виждат тая язва, която подрива народната ни търговия; първоводачите не чуват гласа на търговците, които страдат.

Миналата година, а и тази година, преди 4 — 5 месеца, пак ние — за всичко ние, па всякъде ние — станахме отклик на заболелите чувства на търговците с платове, че амбулантни търговци чужденци, с чували мъкнат платове контрабандирани и без да сѫ платили ни стотинка данък, ги разнасят от град в град, от село в село, от дюген на дюген, от къща на къща да ги продават и нелоялно да конкурират нашите данъкоплатци търговци. Но първоводачите беха глухи. Не ни чу никой. Селото е без кучета — нема кой да плаши вълкът.

И . . . пак ние лоши, защото им напомняме длъжностите. Да, пак ние лоши . . . .

Информационната служба в Камарите.

Знаем, че в другите камари, когато и да се обърне човек, за каквато и да било търговска информация, ще я намери и ще я получи или в вид на комунике, или в вид на препис, извлечение, или, най-малкото, с устно обяснение и осветление в всички подробности.

Даже Софийското търговско дружество, Сѫюза на акционерните дружества и Сѫюза на индустриялците в България, които неуморно работят за народното ни стопанско въздигане, за всеки повдиган и решаван от тях въпрос от широко обществено и стопанско значение, по своя инициатива пишат и дават на пресата и на всеки, който се интересува, комуникета и точни информации за направеното.

Едничка е била и е останала Варненската Търговска Камара, която е забавлявала и пресата, а че и обществото само панаирджийските обявления от странство или за странство. Какво се мисли, какво се върши, какво се решава в камарата, от край време и до сега е било велика тайна; за всичката камарна дейност е владеяла потайност, безгласност, мрак, тъмнина — никой нищо не е знаел и не знае.

Всякога, когато вестникарит са запитвали в информационното бюро, или когото и да бил от камарата: какво ново има какво се е направило през седмицата? какво се мисли да с направи по тоя или по она повдигнат въпрос? какво е писало или е писано на министерството, въобще, с какво мож да се припомни на обществото че в Варна сѫществува търговска камара, която радее и работи за интересите на стопанските маси, която работи и промишлява за търговията и промишлеността? — отговорът е един и сѫщ, е типичен: „ни що", „нищо", „нищо" и всякога „нищо".

Всяка делова бумага се прешива най-старателно към дело веднага с получаването ѝ и става недостѫпна тайна за всякого; всеки чуждестранен бюлетин и всяка писменна кореспонденция от информационен характер, прочетени или непрочетени, се влачат в архивата и там остават без да бѫдат разрязвани и преведени за да не станат достѫпни всекиму, за да не би могѫл да се ползува от тяхното сѫдържимо всеки, който пожелае, но не знае езика, на който са написани — стоят и гният в шкафовете без да видят бял ден.

От това мѫлчание, или от това отрицателно отговаряне на информационното бюро, от тая дѫлбока потайност, човек добива впечатлението, че в Варненската Тѫрговска Камара нищо не се работи, или че тя се само отрупва с безбройни кореспонденции, без те да имат каквато и да е делова стойност и практическо значение — че тя е едно излишно учреждение, което безцелно товари данѫкоплатците с данѫци за издрѫжката му.

Присѫдствувахме при четенето на отчета в тази годишната редовна годишна сесия на камарата за дейността ѝ през изтеклата 1921 година. В той отчет се изброиха толкова много работи, предприети и направени от бюрото и секретарията, че ако информационното бюро бе пожелало, като обикновенна информация, да предаде само четвѫртината, могло би да пѫлни една цяла година издаваните няколко вестника в Варна и пак да има излишек от информации, които да не видят бял свят. Разбира се, ако отчета сѫдѫржа достоверната истина, в което не се сѫмняваме.

Врязаха се в паметта ни следните думи на един от действителните членове при разгара на пледоарията по отчета в сесията: „Слава Богу, видяхме нищо, чухме нищо да е вѫршило бюрото. А защо старателно се е криело всичко това и не му се е давало да види бял свят да види светлина?"

„Защото нямахме свой вестник" — отговори отчетника.

Всичко било да се убедят членовете от сесията, че е необходим камарен печатен орган; всичко се касаело до осигуряването на хонорарите от бѫдѫщите издания на камарата. Не са добре хонорирани от друго г-дата, трябват им още хонорари!

Излишно става да казваме на тази необяснима дѫрзост — „всичко Мара втасала, само веждите си не вапсала." Не всяка пчела пѫлни кошер, за всеки случай, не и тѫртеите са медоносни мухи — те са смѫртните врагове на меда, едѫт го, доядат го!

В Варненската Камара владее духѫт на бюрократизма, духѫт на безволието, духѫт на инертността -- не е важно кой е причината, стига, че тя се култивира, стига, че безделието в информационната служба е пословично. С този дух не вестници, не списания да се издават, но и рога да си набодат, резултатите ще са все сѫщите.

Информационната служба не изчерпва своите дѫлбоки цели и важни задачи само с блѫскането в вестниците всичко, което сѫставлява нижен баласт на камарата, сѫбран от тук от там, както и да е и от когото и да е. Тя изисква по далечен поглед и по дѫлбоко проникване в проявите на стопанският вѫтрешен и вѫнкашен живот.

Информацията, за която е открито при камарата особно информационното бюро, трябва да бѫде резултат на основната осведоменост, резултат на дѫлбокото и основно проучване на всичко, що е потребно и полезно на тѫрговците и промишлениците, да е точно и безпогрешно осведомяване и напѫтствуване в живота на всички стопански творчески сили. Неизброими са нещата, които трябва да знае и да познава лицето, което вѫрши информационната служба; огромна е работата и тежка е службата на информационното бюро. Тя не е за Киро и за Янаки да я вѫршат; тя не се свѫршва само с записването как и да било на какви цени се продава днес манифактурата, или колко коша риба се изнесѫха днес от морето, или от коя фирма е постѫпило писмо да се зарегистрира в камарните регистри, а с още много други неща, за които се искат особни познания и дѫлбока интелигентност, които Киро и Янаки не знаят и не могат да имат. Всяка информация си има своите особености, които в подробности трябва да се знаят и без които информацията не е информация, нема никаква цена.

Ако питаме за цените, например, за едно минало време, нам е нуждно да знаем не само сухият, или голият факт, че цените сѫ били такива, или онакива в онова време. С това информацията не е пѫлна, не е точна, е безцелна. Ще бѫде пѫлна, точна и целна само, ако се придружава тя с обясненията и осветленията — с всичките особености и обстоятелства, които сѫ влияяли цените на даден артикул да бѫдат такива, а не други. Информацията е една специалност, която от наука се добива, е за хора с разнострании знания и познания, е за деятели с разнострания начетеност и умение да се ползува от вѫпросите по тѫрговията, финансиите, промишлеността, статистиката и т. н., които се проучват, нека кажем, е за хора с ерудиция; но за Киро и Янаки не е, пак повтаряме.

А всички данни, всички информации, които се получават от Варненската тѫрговска камара, това сѫ плодове на информационни проучвания от добрите и работливите нейни двама развилни — Янаки и Киро. Сѫбирането на сведенията от тях всеки понеделник става по следният начин:

Киро пита ангросиста от вратата:

— По колко да запиша днес солта?

— Запиши я по 3·30 лева, отговаря ангросиста соларин.

Пита рибаря:

— Колко коша риба се улови днес и по колко се продава?

— 5 коша, отговаря рибаря, а продава се по 10 лева кгр.

Пита, пак от вратата манифактуриста:

— Как е, има ли днеска повишение на манифактурата?

— Има, отговаря манифактуриста, пиши повишение за преждата още 10 лева на пакет, за басмите още по 2 лева на метр, за другите артикули още по 1 — 2 лева повишение, или както намериш за добре.

Пита колониалиста, все пак от вратата:

— Какви повишения има днеска колониала?

— О, има, има, големи повишения, отговаря колониалиста, пиши за кафето 8 лева повишение, за захарта 1·50 повишение, за черния пипер 5 лева повишение и т. н. и т. н.

Това е информацията сѫбирана от Янаки и Киро и като идете да разберете, защо в той ден цените сѫ били такива, какво е влияело да се покачват тѫй високо и тѫй бѫрже, каква е тенденцията изобщо — ще се затвѫрдят ли цените, или ще спадат, какви сѫ перспективите за тази, или онази тѫрговия, за този, или онзи артикул отделно, за такова нещо и не питай: повдигат се рамена, обвиняват се тѫрговците, че укриват истината, че не дават точни сведения, или, че изобщо не дават сведения.

Попитайте: притежателя на тази, или онази фирма жив ли е? Следва ли да работи тѫрговия, или промишленност? — Вдигат си рамена, не знаят, не могат с положителност да ви отговорят.

Попитате: какво има, какво става в странство, какви изгоди ще има за бѫлгарския тѫрговец, или промишленик, ако влезе в релации с тѫрговци от тази, или друга дѫржава за внос, или износ на такива, или други стоки? Отговарят ви: консулите не ни пишат нищо, кореспондентите ни не ни информират — не знаем.

А информационният личен сѫстав е, единствено, най-пѫлния сѫстав в камарата. Платен е и облагодателствуван е с тѫрговските пари най добре, подир ректора, директора и секретаря. Това добре, но да дава поне нящо от своите трудове за тѫрговията и промишлеността; не, нека бѫдем склонни сѫвсем нищо да не дава, но да не дава и неточни и неверни или никак непроверени информации, защото тези, които искат да си послужат с информациите му се повече заблуждават и ощетяват, нежели полза да видят.

Знаем случаи, когато сѫдилищата са поисквали сведения от това бюро за разрешаване сѫдебни распри и тия сведения не са могли да имат никаква доказателна стойност, защото са били неточни, непѫлни и, главно, информационното бюро се е наканвало да сѫбира сведенията си от Стояна, Драгана и Ивана едва в момента, когато сѫдѫт ги е поисквал, защото то не е имало данните си от времето, когато факта или сѫбитието по даден спор е било свѫршено; например, сведения за уяснението и разрешението на едно спорно обстоятелство, датиращо от 1905 год. — време много отдавнашно, през което и найсилната памят може да забрави нещата и сѫбитията как са били, как са текли, а Киро и Янаки трѫгват и питата и разпитват Стояна, Драгана и Ивана, как знаят нещата и сѫбитията от онова време. Стоян, Драган и Иван казват кутурица фактите и сѫбитията и Киро или Янаки запитват и ги поднасят на бюрото, а бюрото — на сѫда. Те могѫт да бѫдат несѫзнателно, а, ако има личен интерес, даже и сѫзнателно лѫжливи, но бюрото немайки друг по достоверен източник да ги добие и даде, сѫбира ги така и поднася ги в сѫда, удостоверени или заверени с подписите на по-големите водачи, че са достоверни!

С такава цена са и всичките и всякаквите друг род информации. Нещо на време проучено, нещо на време зарегистрирано нема и не може да се намери в нашето варненско информационно бюро.

Чия е вината? Рибата от главата се вмерисва, казва турската поговорка. Ако главата е умна, тя ще наложи на органите си умни, целни и полезни работи да вѫршат.

Ако пѫрвоводачите са достойни, те ще знаят, че информационната служба в една тѫрговска камара е най-важната и най-деликатната служба, че на нея е вѫзложено да отговаря безпогрешно на всяко питане, на всяко справяне — да е всезнаяща и всеобемаща. А вие видяхте на 18 август, че даже председателя не знаеше, че тарифата за пристанищните работници в Варна е по-висока от тарифата за пристанищните работници в Бургаз; че той и цялото бюро на камарата не знаяха и немаха от каде да се осведомят за причините и основанията взиманото в Варна дисбарко да е с 30 пункта по-висока от онова в Бургаз и трябваше г. г. агентите, с своите проучвания и познания да осветлят вѫпроса; а председателя и бюрото още и сега не знаят най-куриозното нящо: че, когато работниците миналата година поискаха само 30% увеличение на тарифата, щедрата и доброжелателна комисия, под носѫт на информационното бюро им даде, като награда 50% увеличение; сѫщите не знаят, че и меморандума даден на Тѫрговската Камара от д-вото на комисионерите бе инспириран от известни личности за да се постигнат лични цели. Не знаят хората, тѫмно им е, защото информационната им служба е слаба да ги осветли.

На разни теми.

За дисбаркото.

Опитѫт да се изнудят параходните агенти пропадна, провали се позорно.

Агентите, умни и почтенни хора, можаха добре — като добри и честни тѫрговци — да си направят сметката и да отблѫснат атаките, които им се отправиха от лица и места користно заинтересовани от дисбаркото.

Но по вѫпроса за дисбаркото има много питания, на които трябва да се дадѫт отговори и обяснения.

Едното питание е: при случай на спорове, вѫзникнали между агентите, респективно параходните дружества и приемачите на стоките, именно, за размерите на дисбаркото, кой е компетентния да разрешава споровете, например: за размерѫт на дисбаркото, което плаща и требва да плаща тѫрговеца, до каде се простира тая компетентност и какви могат да бѫдат средствата, какви могат да бѫдат санкциите за да се наложи на едната или другата страна решението, което би се взело — на кой наш или чужд закон или обичай би се основал арбитра за да приведе в изпѫлнение решението, което той е взел?

На тия две питания така, както са формулирани, ще отговорим в статиите ни, които ще следват в идните броеве.

Сега ще се спрем само вѫрху вѫпроса: в той момент, от каде произтича правото на тѫрговските камари да интервенират по вѫпроса за размера на дисбаркото, което тѫрговците приемачи на стоките са задѫлжени да плащат на агентите? Произтича ли това право от правилник, от заповед и то от заповед законна, заповед от компетентно учреждение, или лице?

За сѫжаление, тѫкмо в той момент, когато вѫпроса се отнесе на обсѫждане и до дипломатическите легации, тѫрговските камари действуват като изпѫлнители на една заповед, която нито по закон, нито по правилник, нито по обичей се оправдава. Тя е заповед основана на едно сантиментално изказано мнение от един юростконсулт, който е имал предвид повече патриотическата страна на вѫпроса, а по-малко и даже никак не юридеската и фактическата — никак не строго законната.

Заповедтта е плод, е резултат на сантименталното чувство; тя почива на едно субективно мнение, което нема никаква юридическа стойност — не е едно юридически обосновано тѫлкувание на сѫществующ закон или на антентично осветено право.

Това мнение без юридическа стойност прави и заповедта без всякакѫв резон, без всякаква законна основа.

Всякаква заповед, за да е законна и задѫлжително изпѫлнима, трябва да почива на закон, да изхожда от лице или учреждение осветено с законното право и с привната прерогатива да я издава и налага.

Варненската тѫрговска камара става несѫзнателно орѫдие, като се сѫгласява да напѫлнява една незаконна заповед за начинѫт на уреждането на дисбаркото, което произтича не от произвола на агентите, а от един договор предварително удобрен и подписан от страните (които спорят), респективно параходните дружества, на които агентите са само пѫлномощници и товарачите, които законно се заместват, при разтоварването на стоките и предявата на коносаментите, от приемачите. Дисбаркото е разноска която произтича от изпѫлнението на тия удобрени и подписани предварително договори. Недоразуменията или споровете ergo, между агентите и приемачите са недоразумения и спорове по неизпѫлнение контракти по точния им смисѫл и, когато тѫрговската камара не е повикана по взаимно сѫгласие от спорящите се страни за арбитр, тя именно да разреши споровете им, тия последните остават спорове, подлежащи да се разрешат от сѫдилищата и то от сѫдилищата, които страните предварително, с договора, са си определили или сѫдилищата, които международното право определя.

Ние сме убедени, че така както се намесва Варненската тѫрговска камара — като изпѫлнител на една незаконна заповед, макар и министерска — ще има да понесе отговорности материялни твѫрде големи. По нататак в другите си статии ние имаме за задача да обясним тия материялни отговорности.

Думата е за железарията.

Каде е по силна тя? Отговоря ни сѫбратѫт ни „Б. Ст. Вести." — „Варна си остава единствен пазар на железария, защото бургазските тѫрговци на железария дохождат на варненския пазар да си купуват железария".

Напраздно ще спорим, ако от отделните факти правим капитал за да мерим силата и важността на варненският и бургазският пазар за железарията. Ние знаем случаи, когато варненски тѫрговци, за допѫлване чешитите си, на бѫрза рѫка са тѫрсили и купували някои артикули в Русе и даже в Шумен. Но това не е изменяло нито значението, нито положението, нито характера на варненският сточен пазар.

Ако известен чешит от железарията, да речем, в Бургаз се изчерпи, а се силно тѫрси; ако неговата доставка от странство ще продѫлжи с месеци и, по причина на валутата, не може да се определи на каква стойност ще се достави; ако, от друга страна, се намират в бѫлгарският вѫтрешен пазар тѫрговци, които, като им костува желязото по 9 лв. кгр., а те го продават само 6 лв. (каквито действителни случаи има в варненския железарен пазар), по причина, че им трябват пари за покриване дѫлгове, сѫвсем не е за чудене бургазските тѫрговци всеки ден да закупват стоки от Варна. Но това не изменя сѫщността на вѫпроса.

Не е думата и за транзита през Варна. Думата се отнася до Варна като пазар на железарията и Бургаз като такѫ А пазар ние разбираме не едн просто стоварище от железари която никой не потѫрсва, и която никой не попитва. Паза в действителност е онова место кадето се трупат тѫрсителите кадето те, тѫрсителите, предпочитат да купуват стоките си и да извѫршват доставките си.

В това отношение, именно, Бургаз взима вѫрх и надмощие пред Варна. Железарийната тѫрговия се засилва в Бургаз и той се изравни по положение в пазарѫт си с Варна. Сега стремежа му е да надмине Варна И ще надмине, защото тѫрсителите на железарията като пчели се трупат там в едн време, когато в Варна всичк е обвето от сѫн литаргичен Жално е, но е факт.

Обясненията и на това явление, както сто пѫти до сега сме казвали, е в тѫпотата

КРЕДИТНА БАНКА

Централа: София. Клонове: Варна и Русе.

Основана в 1905 г. Капитал 10,000,000 лева.

Телеграфически адрес: „КРЕДИТБАНК“.

Извѫршва всички видове банкови операции:

Като: ИНКАСИРАНЕ и шконтиране на полици ИЗДАВА кредитни писма; ИЗПЛАЩАНЕ и издаване чекове; ДАВАНЕ гаранции за доставки на дѫржавата; ДАВАНЕ заеми срещу ценни книжа и стоки; откриване текущи сметки и пр. и пр.

ФИЛИП М. ФИЛИПОВ

ВАРНА.

ЕКСПЛОТАЦИЯ НА ГОРИ.

Износ за Цариград на дѫрва, дѫрвени вѫглища и дѫрвени материяли.

Собствена кантора в **Цариград.** Телефон № 181.

Телеграфичрески адрес: Варна **ФИЛИПОВ.**

Телеграф. адрес за Цариград — **Philippoff—Constantinople.**

безгрижието на рѫководящите фактори, които не знаят как да уредят пристанищните неуредици и произволи, от всякакво естество, произволи които напѫждат трафика и които вредят и на местната тѫрговия.

В Бургас работниците чакат сами тѫрговците да ги поканят на работата си, а в Варна с скандали и боене пред магазините и канторите на тѫрговците работниците, с скѫпи заплати, се налагат на работа. В Бургас комисионерите се задоволяват с едната кожа на добичето, а в Варна има комисионери, които и с 5 кожи от добитѫчето не се задоволяват. В Бургас има хора, които деня и нощя работят за процвтяването му, а в Варна „рѫководящите“ фактори се скитат . . . по Генуа, Херкулес-бат и по цял свят, а тѫрговията остават на сѫдбата й.

Пак той. . .

Падаше се на нашите варненски политикоикономисти да приветствуват гостите на I-вия общонароден сѫбор на ловджиите, който сѫстоя на 27 и 28 август в Варна и да кажат от какво значение стопанско и икономическо е ловджийството за нашата страна, какви са ползите за народното ни стопанство от него.

Но те, нашите политико-икономисти, в безгрижие, си пият сладко и приятно меланжа в Херколес-бат, а ония, които ги заместват . . . . са в дѫлбока дрямка, са в непробуден сѫн за да се досетят, че и ловното дело е дело, което може да има своето почетно място в политико-икономическите анали, че и него може политико-икономиста да го взема за обект на своето учено внимание.

И пак той . . . пак уважаемият секретар на Бургаската Тѫрговска Камара, г. Ж. Бурилков, е доловил психологическият момент да каже вѫрху ловното дело думи, които будят интерес кѫм него, думи, които не всеки, ако не е досетлив и ако не долавя моментите, може да каже.

В статия помястена в в. „Слово“, г. Бурилков е свѫрзал вѫпроса за „Ловното богатство в Бѫлгария“ с по специалния вѫпрос за ползите, които принася ловното дело на Бѫлгария.

Едно откритие за бѫлгарския четец е това, което с цифри е изразено в статията на г. Бурилкова за размерите на загубите, които ежегодно понася Бѫлгария от трите неприятели на земеделието: **вѫлкѫт**, заяна и лесицата. Цифрата е баснословна, цифрата е грандиозна, но г. Бурилков дѫржи на нея, а тя е 327 милиона лева ежегодна загуба, която понася бѫлгарското стопанство — 165 мил. от вѫлци, 140 мил. от зайци и 22 мил. от лесици.

Ловеца в Бѫлгария, следователно, покрай личното удоволствие, което си прави, е повикан да се бори и с толкова пакостните земеделски неприятели, които причиняват на народното ни стопанство стотици милиони левове щети.

Ловеца за тая самоволна ослуга, която прави на бѫлгарското стопанство заслужава да бѫде обект на особна адмирация и да бѫде с всичко насѫрдчаван в доброто и полезно дело.

Но ловното дело, пак по разсѫжданието на г. Бурилкова, требва да се третира; като обект и на една важна икономическа отрасл в нашият стопански живот. Ловното дело дава и поминѫк на ловците, които упражняват ловджийството, като занаят и даже като спорт.

В сѫщата статия г. Бурилков дава изчислението, че в разстояние на 21 година, (1900 до 1921) ние сме изнесли в странство около 4½ парчета кожи от дивеч. И сѫщия той добавя, че това доходно допѫлнително занятие, за общата народна икономия, дава стотици милиони; а тия ползи могат да бѫдат и по-големи, ако досегашното пренебрежително отнасяне кѫм лова отстѫпи место на една енергична работа в по-рационално използуване и увеличение на полезния дивеч, в по-силното изтребление на вредният и в издигането на бѫлгарският ловец в истински пионер на физическият и културно-стопанският напредѫк.

Такива хора, като г. Бурилкова, имат право да се наричат работливи, именно, хора, които не пропущат нито един психологически момент от да го не свѫржат с сѫбитието; и не пропущат нито един актуелен вѫпрос без да го зачекнат, без да го обяснят. Но това е вѫпрос на загриженост и сѫсредоточеност в работата си, вѫпрос на досетливост и любов да работиш и с работата си да се стремиш да се вѫзвишаваш.

Превилегии за синдикатите.

Два дни наред, на 21 и 22 август, по случай пребиваването на министра на тѫрговията, г-н Радолова, в Варна, земеделческите синдикати от Варна, а сѫщо и от другите околии устроиха конференции, в които се е третирало вѫрху няколко вѫпроса, интересуващи синдикатите, но най-главно, да се превилигирова транспорта по железниците за зѫрнените храни и брашната, които синдикатите закупват и превозват за износ, или за снабдяването на другите пазари с тия артикули и — за превилегироването на сѫщите синдикати от дѫржавата за износа на кашкавал, сирене и други млечни продукти в странство при едно крайно намалено мито и износни такси.

Смятало се е в тия превилегии, относно земеделските синдикати, да се вмѫкнат и митата и износните такси за вѫглищата (дѫрвени) и дѫрвата за горение.

Мотивите на представителите на синдикатите сѫ били тия:

Че ако правителството има искренното желание да се силно барикадира срещу буржуазната тѫрговия, то би трябвало да окаже своята мощна поддрѫжка на синдикатите да вземат преднина пред буржуите тѫрговци и да заемат крепки позиции на барикадите. Единствената най-ефикасна поддрѫжка е тая: за синдикатите по-ефтини транспорти и крайно намалени мита и износни такси. За буржуите — репресалии, никакви рефакции, голями мита и непоносими износни такси.

Само така ще станат силни синдикатите, а буржуазната тѫрговия ще умре.

Обаче г-н министра, който е посветен в тайната на боговете, колкото и да уважи мотивите на синдикатите, заставен бе да отхвѫрли искането на синдикатите.

„Колкото се касае до финансовите работи, безсилни и безвластни сме — нищо не можем да направим. Над нас стои дамоклювия меч на репарационната комисия. Нищо не сме в сѫстояние да изменим от това, що е написано в бюджета; никому не можем да правим превилегии; комисията не допуща превилегиите; не допуща да делим народа на „наши“ и на „чужди“; комисията е убедена, че изплащането на репарационните дѫлгове е много повече гарантирано от редовните, от професионалните тѫрговци, нежели от нашите синдикати; репарационната комисия, направо ни налага да пазим буржуазните тѫрговци от произволи. Като е по паричната част и вѫпрос не правете, никой от нас не е в сѫстояние да ви помогне — всички сме безсилни и безгласни пред комисията.“

Врял душ бе излят вѫрху главите на синдикатските представители. И разотидоха си те по селата и градовете като попарени. Тоя пѫт не им се удаде да добият превилегии, за да смачкат буржуите.

Чуждестр. сточен пазар.

Чуждестранна захар: Хамбург, 18 август американска Granulated loko 4,95 долара за 100 lbs. Очаква се да пристигне тия дни пѫрвия параход с захар от Ява, която се предлага по 26,75 гулдена за 100 кгр.

Памук: Бремен, 18 август. Начало: 608,30 мк. Ливерпул, 17 август край: американски: авг. 1227, септем. 1215, октом. 1200, ноем. 1189; египетски: 1685—1695.

Тютюн: Хамбург, 18 август. Днес преди обед се продадоха в свободното пристанище 350 бали там стоварен повреден бѫлгарски тютюн, част в марки, част в цента. Цените се движиха от 205—500 мк. и от 29—81 холандски цента — всичко за 1 кило.

Панаира за мостри в Триест.

Интернационалният мострен панаир в Триест се открива на 3 септември и ще трае до 18 сѫщи.

Ще се изложат: всякакви чуждестранни такива, за които се са запазили специални места и отдели.

Управлението на изложбата, което има всичката закрила и на дѫржавата и е под покровителството на Триестката и другите тѫрговско-промишленни камари в Италия, дава всички сведения и сѫдействие на посетителите от странство да се запознават с изложените в нея мостри почти от цял свят. Изложбата е една от редките и небивали до сега тоя род експозиции.

За посетителите от чужбина се сѫдействува от особенни комиси да се настаняват в квартири и хотели и да имат всички необходими удобства за проживяване в Триест, до като пребивават в тоя град като изложители или като посетители и покупатели.

В интереса на бѫлгарската тѫрговия е бѫлгарските тѫрговци и индустриалци да посетят тая пѫрва по рода си изложба на мостри в един от най-големите тѫрговски центрове на Италия. Те ще добият голяма поука за себе си в тѫрговията и индустрията и сѫщевременно ще могат да добият познания за много сточни и тѫрговски тѫржища, които им сѫ недостѫпни по друг начин да видят и изучат. Триестският панаир ще открие за бѫлгарските тѫрговци и индустриалци един широк простор в познанията им на световните производства.

Каним всички интересуващи се да не пропущат случая да посетят Триест и панаира му от 3 до 18 септември, дето ще извлекат само ползи.

Всички желаещи да получат сведения и подробности по него, както и проспекти за изложбата могат да се обѫрнат кѫм Агенцията „Лойд Триестино“ в Варна, която притежава всички уторизации.

Магазини за разни калбасни и консервирани месни продукти

НА

Братия Б. Иванови-Варна.

Молим почитаемите си клиенти да посетят магазина и се убедят, че винаги ще намерят пресни гарантирани доброкачественни и вкусни месни колбасни и консервирани месни закуски всякакѫв вид, приготвяни от подготвени майстори.

С почитание: БР. Б. ИВАНОВИ.

Братия Копринкови & С-ie-Варна

КОМИСИОНЕРИ - ЕКСПЕДИТОРИ

Действуват пред митниците и железниците

Приемат в склад стоки за износ и консигнация;

2—20 Извѫршват транспорти за странство.

УСЛОВИЯ ИЗНОСНИ

Телефон № 5. — Телеграфич. адрес КОПРИНКОВИ.

Тѫрговското положение.

(Кореспонденция до нас)

Длѫжа да ви уверя че за Бѫлгария на всякаде още се говори с доверие и похвала. Прави впечатление на всякаде в чужбина, че бѫлгарската тѫрговия се показа тѫй издѫржлива срещу кризата, която преживя и срещу стесненията, които толкова много й се правят от вѫнкашните кредитори, че даже и от режима на управляващите Бѫлгария. Ако и не тѫрговец, аз изпитах чувството на голямо задоволство и необикновенна гордост от комплиментите, отправени изкренно и непритворно кѫм бѫлгарският тѫрговец, че е запазил чистотата на тѫрговските си нрави, че е останал така честен и изправен до феноменалност, както е бил познаван още от преди войните. Единичко ценно, единичко чисто и непокварено, което имала Бѫлгария, това било тѫрговеца, честен и изпѫлнителен с пѫрвичната си самобитност, тѫрговец, който се страхува от пороците, станали тѫй присѫщи на тѫрговците в другите, даже по културни, дѫржави.

Чудното и удивителното за тукашният свят е, че в Бѫлгария до днеска не се е чуло да има такива скандални работи, каквито стават в тѫрговията почти в всичките европейски дѫржави. В странство не се е чуло, например, ни за една несѫстоятелност, която да нанесе сѫтресение на тѫрговията и вѫрху кредита. Даже не се е чуло за никаква несѫстоятелност, когато в Румѫния, Австрия, Италия и др. всеки ден, ако не и всяки час ще чуете по за една и повече несѫстоятелности, които раздрусват цялата тѫрговия и смѫртоносно влияят на кредита.

В Румѫния, Австрия и Италия, например, предумишлените и потресни фалити сѫ станали толкова обикновени неща, че никому не правят впечатление веч. А, ако е вѫпрос за просрочване на платежни ефекти и протести, от това никой не се бои, в Румѫния, например, най-главния, най-изправния тѫрговец не смята за накѫрнение на тѫрговската си чест, като допусне протести срещу задѫлженията си.

Ето страшното зло, ко
мори тѫрговията и убив
дита в Европа. За
Австрия и Италия,
мери, в цяла Ев
друго мнение; н
то, гори и с

Хамбург,

Нова т
Вар

Неотдав
сл.д зарегн
ната тѫрго
Гиларадо &
тѫргува с

Варненска
Агенция на Италиянското Параходно Д-во
„СЕРВИСИ МАРИТИМ“

Известяваме, че пътуването на параходите на д-вото ни от:
ГЕНУА — ДУНАВА,
с отбиване на италиянските, гръцките и българските пристанища всеки 15 дни, е редовно и неизменно.
Приемат се стоки за Сирийските пристанища и Александрия.
В обратния път от Дунава параходите, за сега, не се отбиват в българските пристанища, освен, ако има товар за натоварване.

От Агенцията.

Георги Генов - гара Трембеш
Търговия с колониял и железария. Представителство на Д-во „Балкан“.
Представителство и постоянен склад от ромънска газ
двойно рафинирана;
продажба на едро с варели и каси. Всякога се намира в склада и Трембеш бяла и жълта газ, бензин, минерални и цилиндрови масла,
при цени съвършено умерени — без конкуренция.

жди на едро и ще има свое седалище в Варна и в Милано.

Фирмата състои от два члена: а) от италиянският млад търговец г-н Жакони Гиларди, заселен в Варна от Италия като търговец, самостоятелно търгуващ с италиянски манифактурни стоки; б) от българският търговец г-н Нисим Ескинази, познат с своята търговска дейност от 15 — 16 години в варненската търговска пияца.

Г-н Ж. Гиралди, с пребиването си в Варна от 7 — 8 и повече месеци, чрез добрите си търговски обноски, успе да спечели всички симпатии на търговския свят в варненската търговска пияца и да си съзаде яки търговски връзки в нея. Той обикна страната ни, намери добро поприще за търговската си дейност и остана в нея с тия трайни връзки, които заякчават търговското му положение чрез образуваната фирма.

Г-н Н. Ескинази в фирмата е лицето, което съставлява нейното най-здраво звено за съществувание и прогреса ѝ. Не само неговото до сегашно търговско минало, не само неговите добре изпитани търговски качества, а и основното му познаване на цялият български консумативен пазар, основното му познаване на българската търговска душа и характер, внисат в фирмата един отличен актив, от който не могат да се очакват, освен добри сполуки за нея.

Ние от сърдце ѝ пожелаваме добрите сполуки.

Варн. Стокова борса.

Зърнени храни.

31 август 1922 год.

В отчета си за 24 август минахме без да отбележим продаж-
ва този ден в борсата, поне-
жива не станаха в нея —
представени мостри и
състоя, обаче вън
обед, когато тя бе
продажбата на
а и ½ вагон еч-
е относително
тела 1% се
ева 100 кгр.,
ча 100 кгр.

рсата по-
ица и 12
а 1 вагон
тегло, 1%
ела се про-
килограма,
ително тег-
чужди тела
килограма,
носително тегло, 14% ръж и 5% чужди тела — по 565 лева 100 килограма, а ечмика по 440 лева 100 килограма. Един вагон зимница главнив остана непродаден. Цените за зимницата и ечмика без изменение, в сравнение с последните продажби. Другите артикули без пристигане.

На 26 август пристигнаха 8 вагона зимница. От тях 1 от Д. Дъбник, малко главнив, се продаде по 577·50 лева 100 кгр., 1 от Шайтанджик по 575 лева 100 килограна. Другите се продадоха по 582·50, 585, 587·50, 600, 602·50 и 605 лева 100 кгр. Цените без изменение. Останаха не продадени: зимница 2 вагона, ръж 1 вагон, боб 1 вагон.

На 29 август пристигнаха всичко 37 вагона: 33 вагона зимница и 4 вагона боб. Купувачите се явиха без охота за купуване и борсата преди обед се закри без да стане некаква сделка. Като никога и за пръв път през текущата кампания, борсата се откри и след обед. При голяма неохота станаха сделки с минимални цени за зимницата 545, средни 575 и максимални 582·50 лева на 100 килограма. Всичките вагони зимница се продадоха с спадане от 15 до 20 лева за 100 кгр. Бобът 3 вагона се продаде по 570 лева, а 1 вагон — от Ветово — се продаде по 580 лева с смес чалъ.

На 30 август пристигнаха 14 вагона зимница и 1 вагон ръж. Цените за зимницата тоя ден варираха 535 лева 100 килогр. за долнокачественната до 592·50 за най-добрата, а средно вариpаха между 555, 575, 580 и 582·50 лева за 100 килограма. Всички вагони се продадоха, включително и ръжта 1 вагон, продадена по 425 лева. Цените останаха без изменение. 4 вагона боб останаха непродадени, поради предлагане цена с спадане 15 до 20 лева за 100 килограма.

На 31 август пристигнаха 5 вагона зимница, 2½ вагона боб, 3 вагона ечмик и половин вагон мисир. Зимницата се продаде, както всичките други артикули, без изменение: по 575, 582 и 585 лева 100 кгр.; боба — по 550, 555 и 562·50 лева 100 кгр.; ечмика — по 440 лв. 100 кгр.; мисира — по 620 лв. 100 кгр. Цената на мисира, дадена поради изключителни обстоятелства и нужди, не е меродавна. В действителност, тя варира, при редовна продажба, между 400 и 500 лева за 100 кгр.

Тоя ден се приеха за членове на борсовата корпорация нови членове, които ще оповестим.

ХРОНИКА.

От 20 и повече дни кореспонденцията от ни Хамбург не дойде. Днес при свързването на вестника ни, ни се предаде цял куп писма закъснели и материала остарел и обезцелен. Чудно е кой спира и кой забавва германската кореспонденция. По писма, получени днес знаем, че ни са пратени руски съветски вестници от Москва, чрез Хамбург и тия вестници, заедно с Франкфюртер Цайтунг, на който сме абонирани, не ни пристигнаха.

Осемдневният панаир за продажба на добитък, колониал, манифактура, бакър, галантария и всякакви други стоки, който се урежда при гарата на с. Полски Трембеш, ще се открие на 11 и ще трае, включително, до 18 септември т. г. Общинското управление на същото село е взело всички необходими мерки да бъдат запазени реда, тишината и безопасността в панаира. Той обещава да привлече продавци на добитък и стока от най-далечните места на царството и да бъде един от небивало големите панаири в царството.

Управителният съвет при Варнен. стокова борса, на основание протоколното си решение от 24 август изисква от всички членове на борсовата корпорация **продавачи** да дадът точни сведения за всички продадени от 1 август до края на същия месец зърнени храни à ливре — направо, не чрез борсата и не с посредници, като следват да дават и за в бъдаще в борсовото управление същите сведения за препродажбите помежду им без посредници. А сключените препродажби чрез борсови посредници задължително е да се съобщават от самите посредници. Нарушителите на тая наредба ще се наказват по чл. чл. 198 и 199 от правилника на борсата.

Висшата ветеринарна власт е вдигнала запрещението на превоза по железниците добитък без ветеринарни свидетелства и е съобщила на железно-пътните власти да не изискват подобни свидетелства.

Повторно съобщаваме, че 1000-левовите касови бонове, серия У безпрепятствено циркулират и се приемат от Б. Н. Б. Тя, банката, не приема само банкноти: от 50 лева, серия М — от № 55601 до № 57000 и от № 57501 до № 58000; от по 100 лева, серия Д — от № 202001 до № 203000 и от № 204001 до № 210000; от по 10 лева, серия АИ — от № 400000 до № 401000; от № 410000 до № 411000 и от № 420501 до № 420700. Четците ни да си взеамат повторна бележка.

По адрес на един местен комисионер — от сдружените — и на двама от влагалищните чиновници се разнасят слухове за систематични престъпни артистично организирани афери по отправката на вагони за София и другаде с стоки. Ще ни извинят г. г. комисионерите от кръжока на дружеството, но пак нам се падна жребие да проучим тия „похвални“ подвизи на тяхния другар и да кажем своята скромна дума.

Вследствие настоятелните молби на търговско-промишлените камари пред министра на търговията за интервенция пред всички други министерства: да се отнасят за мнения до същите камари за всички законопроекти и мероприятия от стопански, финансов и икономически характер, казаното министерство е направило постъпки в тоя дух пред всички други министерства и за направеното е уведомило камарите. Ще ли, обаче, другите министерства да уважат това ходатайство, е въпрос много голям.

Българската Народна Банка, като ненавременно, поради съществуващата парична криза в страната, не ще да пустне в обръщение проектираните ипотекарни облигации.

В търговските гимназии, които ще приемат ученици за следване курсовете ѝ само от свършилите III гимназиялен клас, както първи съобщихме, ще се открият два отдела: **долен**, под името професионално-търговски, в който ще могат да постъпват, завършилите с добър успех, народна прогимназия и **горен**, под името специален-търговски, в който ще могат да постъпват свършилите с добър успех реално училище (III гимназиален клас). Ще рече, за ученици с завършено прогимназиялно училище (народно) ще има достъп само в долния отдел. За свършилите този отдел, обаче, ще бъде свободно следването в специално-търговският отдел. Курсът на долният отдел ще е 3 години, а на горния 2. Първите ще следват без всякаква такса, а вторите — срещу 200 лева годишно.

Зарегистрована е събирателната търговска фирма „Юда Н. Хазмонай & С-ие“, в която влизат г. г. Рафаел Калдерон, Юда Н. Хазмонай и Леон Калдерон. Предмет на търговията ѝ е купуване и продаване зърнени храни. Ще се управлява от всички членове, с подписване „Ю. Хазмонай & С-ие“.

В Провадийската търговска фирма „П. Генов и С-ие Ст. Караджов“ е влязал като член с равни и солидарни права и задължения и г. Никола П. Генов, който има право да я представлява, подписва и задължава за всичко, което се отнася до търговията ѝ.

Върховният Административен съд е касирал изборат на членовете за Софийската Търговска Камара, избрани в София и натрапени незаконно от министра на търговията, преди съда да се е произнесъл по жалбата на софийските търговци. Инженер Иосиф х. Стоянов в Варна, следователно, бе много наивен, като остави един натрапник, да му вземе чрез беззаконие мястото, с което бе удостоен от 500 избиратели за член на Варненската Търговска Камара.

Българо-чехската търговска камара в София дава най-достоверните сведения и опътвания по панаирите и изложбите в Чехославия; тя дава пълни и точни информации за транспортите, митническите тарифи и пр. що се отнася до търговията; тя дава сведения и референции за кредитоспособността на дружества, банки и всякакви търговски и индустриални фирми.

В Швецария се повръщат назад — от 8 часова по закона задължителна работа, повръщат се културните швецарци на 9 часовата работа, а ние . . . ние за демагогия можем да озаконим 6-часовата работа. В берекета на законите ни мъчно нящо ли е това?

БИЖЕВ & ВИЧЕВ — ВАРНА
Телефон № 341 4—5
Търговия с колониал и др. стоки на едро
ПОСТОЯНЕН ДЕПОЗИТ НА:
ЖЕЛЕЗА: шини, халкалъци, обли и чемберлици. Гвоздей, ламарина, сачове, лопати и лизгари.
КОЛОНИАЛ: кафета, масла, маслини, сапуни, калай, калофон, стипца, вачка, сода каустик, сода би-карбонат, лимонова киселина, карамфил, тамян и други.
ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО и депозит на вълнени платове от фабр. Г. Стефанов & С-ве, Сливен

Трансмисионни кайши
РАЗЛИЧНИ РАЗМЕРИ С ГАРАНТИРАНА ТРАЙНОСТ
РЕМЪЧКИ ЗА ШЕВ
РАЗЛИЧНИ ДЕБЕЛИНИ И ШИРИНИ
ОБЛИ КАИШИ
за шевни, папироси и др. машини от 5 до 10 м. м. дебели
ПРИ
Акц. Д-ство Съединени Индустрии
ШУМЕН.

Дървен строителен материал!
доставя на вагони направо от Трансилвания
Предлага:
Празни сандъци за амбалаж или за кара тавaн (черен таван)
КОШЧЕТА шрапнелни (отлично заместващи тухлите в строежа)
ЦИНК И АЛОМИНИЙ
ограничено количество
НА НАЙ ИЗНОСНИ ЦЕНИ 3—5
Хрсито Ив. Чимширов — Варна.

Печатница Д. Тодоров — Варна